

ՄԾՅԻՒԾԸ ԿԵՑԻՆ ԾՅՈՒՆ ՄԾՅԻՒԾԸ ՀԱՅԻՆ

Դանդիսիս, Յունուարի թուցն մեջ ծառացաներով՝ Մարիբառ կամինայի՝ ուղղակի (ասորատու-արաբերէն) բնագրին գտնուիլը, յայտարարած էիլիք՝ որ Պղոփ. Ա. Կարդիկը պահանի ուսումնակիրութիւններ պիտի հրատարակէ մեր թերթին մեջ: Այս հրատարակութիւնները ցայժմ ուշացան, եւ մեր ընթերցուներէն շատերը կը հարցընեն ուշանալուն պատճառը: Այս իրաւացի հետաքրքրութեան գոհացում տալու համար կը յայտնենք: որ այս հրատարակութիւնները թէեւ ուշացան նի թիւն գժուարութեանը պատճառաւ, բայց պիտի զանց չառնութիւն: Պղոփ. Կարդիկը պատճառը: 30 թևականնե կը գրէ մեջ՝ որ աննդհամ կը զգադի Մարիբառս ուսումնակիրութեան, որ իր գժուարութիւններն ունի, եւ արդէն հասած է զրական եղրացանթեաց, որով իւր զութիւնը կը հաստատեն: Պղոփեսը Մարիբառ պիտի չներկայացրէն Արեւելադիտաց ծորովին՝ որ Խեպա. 5—12 ի Պարիս պիտի գումարուի, այլ առաջնին հրատարակութիւնը պիտի ըլլայ: “Հանդէն Ամօրեայ, թերթիւն մէջ: Եւ մնի կը բաղձանիք՝ որ այս ծանրակշն հրատարակութիւնը ուշ, բայց լաւ ուսումնակիրութ հրատարակ ելլէ:

ԽՍՀՀ.

ՑՈՒՑԱԿ ՀԱՅԵՐԵԼ ԶԵՒԾԳԻՌՈՅ ԱՇԽԱՏՈՒՐԵԼՆ ՎՈՐՓԵՐԵԼՆԻՆ ԴԿՈՒԻՆ

(Հայուանական-Բնական)

28.

Գ Ե Ն 2 Ծ Ր Ը Ն

ԶՃԳ. — 1484:

ԹՈՒՂ. 241. Է՛ չէ նշանակուած: — ՍԵծոյի-թիրն 27 ամ. երկ. 18 մմ. պիլ. 7 ամ. Տառ: — ԿԱՄԱԿ կաշեպառ փայտ: — Սնիթ. Թուղթ: — Քրութիւնն մարտու: — ԳԴՐ մօ տուրգու: — ՎԵՐՆԱԳԻՆ եւ կարմիր: — ԾՈՂ. 26: — ՀԱՆԴԱՄԱՆՔ փերչն մէկ երկու թուղթ ծայուեց զասուած: — ՊԱՏՅՈՒԴԻՐ կայ: — ԳՇԻՇ ՎԿոսէ երեց: — ՆՈՐՈՇՈՂ ներսէ Վարագեց:

Գրքին սկիբէն մէկ կամ երկու թուղթ պահան: յետոյ երկու թուղթ ցանկ եւ յետոյ կը պիտի գերբը:

ՑԻԾԱԾԱԿԱԾԳՐՈՒԹԻՒՆՔ: 1. Լուսանցք գոյացուր գրէ: “Փառ ամենայն սուբբ յերկութիւնն (1) հար եւ յորդու եւ հզուն պրոյ յախտեան ամէն ասուած ողորմ յովանէնին մարդարին շահպթանին,

ովթանազին, իւր հալու վաստակոցն եւս. յիշտառի ըստացաց ի անծարանաւ:

2. Արքէ աեղ մէկ միջն բոլորին՝ լուսանցքի վրայ. Աւանի, զի բ բուզում մեղաց իմց մուս մուրց: Եւ այս թաւուց կիսառ է:

3. Գրքին վըրը մծ յիշտառակարն մէ, “Ես յամ հնեւ վղի արարից զի բաւական է. վանց ամենասուբբ երգուածութեան հարը եւ որդոյ եւ հորդոյ որդոյ: Այս կարողութիւն մեղաստ եւ տիկ ուզոյ ուզուածուն եւ անդամն, մերտէ երցուի. եւ անդիսան յամենազի մեղաց, լցուած ողորմի, անիմ աեղու բանասինի. որ զանուածուած յաշ շուշիք եւ գունէ որ ուսում շատաւալու յանդէ յանդէ, որ այս համարին անդէ, որ համարինիք յայս զանդէ, ինձ ասցէց ասուած ողորմի. եւ գուք արժան լինի մենց գրիստոս: Արդ ազումը զամենեանն որը հանդիպէ այս Եներէք ի քրիստոն ի առք յաշաւիս մեր քարեփան հզուցէք զինուցիւ կիսառ կազմակեր: զարմած Զամհին եւ զինուակիցն իւր զայրան փակեցան ի քրիստոն զան զի մասուզ զաւակ եղանակութեան որ մշարութ զան է ասուածացինի. զան տերաւականին ըստին ըստին որ առէն ոտք թէ արքէք մեջ բանէ զայր ամենայն զանու ածեալ հաւատարիմ կին ոյս զամհին եւ սոցաւ զայր ի հայու ընցից իւր զայր յիշտառի յայտագագար: հաւը յաշնանիքն իւր եւ նուզար գրիստ մզումի երկիցին որ անուանման միան են եւ ոչ գործու: Արդ գրեաւ այս ի թափանիք հայու ԶՃԳ. (= 1484) ի հոգավոնութեան ուրուսուի ի առքը կիշտանին եւ զանութեան մզուբեկին: ի գեղ որ կոչ մզին ընդ հավանաւ ուրը գէորգեայ զաւրուգարի: առ առ գեղը կրծաւու արկեցին տաստին եւ սորգու եւ մաթէու երկիցին եւ ինձ մզաւոր գէորգին մզումի երկիցին եւ նուզ մզաւոր գէորգին մզումի երկիցին: Արդ ով եղացը նուրաւուն եւ սոյանցն անապարի լըրու կը կայ մեր այս էր: Եւ որք հանդիպէ այս սումարի կամ արմբանիլը կամ տեսանեան: Յիշէցէ ի քրիստոն Զամհին եւ զամենայն արեան մերաւուն իւր եւ ասուած զնեն յիշ: ի մըւանամ զաւտեան իւր ամէն:

4. Օտար զից աւելութեան է շարաւակիւթիւնը. “Շրաբնէալ յիշէցէ ի քրիստոն զինուին ըստացազ ուրը զանարաննն զբարելիս եւ շաւատարիմ ասու զովիկի յովանէս որ ըստացաւ զայր ի հայու վաստաց իւր ու ընձայ եւ նվեր: ի գուան ուրը գործան զաւրպարին: Ցիշտառ իւր եւ ձաւաց զանարինին կիսառ զավորին զաւականին եւ եղացին փիրիսանն եւ մերտինն եւ բըլին փաշանինն եւ այլ ամենայն պրանաւ մերաւուն իւր ուրը մծի եւ փուռ առ հայուարկի: Յիշէցէ եւ ի բերնազ եւ ուղի հաւատով պատուածողորդի ասուած ձեզ եւ մեղ առ հայուարկ ողորմ